

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2020 წლის 12 ოქტომბერი

დისციპლინური საქმე №21/19
მოსამართლე --- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის თაობაზე

-- -- 2019 წლის 6 თებერვლის №-- საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლის --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 11 აპრილის №21/19 დასკვნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს განსახილველად წარედგინა 2020 წლის 12 ოქტომბრის სადისციპლინო სხდომაზე.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძველიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლე --- აქტიურად გამოხატავს საკუთარ აზრს საჯარო „facebook“ პოსტების და სატელევიზიო გადაცემების საშუალებით, რომლებიც ხშირ შემთხვევაში არაკორექტულია, რითაც არღვევს სამოსამართლო ეთიკის წესებს, ზიანს აყენებს სასამართლოს ავტორიტეტს და მის მიმართ საზოგადოებრივ ნდობას. ამასთან, მოსამართლე --- ჩართულია პოლიტიკურ დისკუსიებში და ღია მხარდაჭერას გამოხატავს მოქმედი პოლიტიკური ხელისუფლების მიმართ.

ასევე საჩივრის ავტორის განმარტებით, დისციპლინური გადაცდომას წარმოადგენს ის გარემოებაც, რომ --- აღიარებით, ის -- წლიდან აღარ ახორციელებს სამოსამართლო უფლებამოსილებას და არ აქვს განხილული სასამართლო დავები, ძალიან იშვიათი და სპეციფიკური გამოწვევების გარდა.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

წარმოდგენილ დისციპლინურ საჩივარში მითითებული საკითხების საფუძველიანი და სრულყოფილი შესწავლის მიზნით განხორციელდა შესაბამისი მასალის, კერძოდ, --- შესაბამისი განცხადებების ანალიზი.

• --- ფეისბუკ გვერდზე განათავსა --- საჯარო განცხადება, რომელიც დაასათაურა შემდეგი სიტყვებით: „---“ აღნიშნული პოსტი დააკომენტარა ---: „--- გამოდი ქუჩაში -- თორემ გამოგათრევთ

ჩვენ“; -- -- პასუხი: „რა ჯიშის კურდღელი ხარ, გამოჩნდი აბა, რომ იმალები“. -- -- პასუხი: „კურდღლები თქვენ ხართ ნაგვებო დახოცეთ ხალხი და გააფარჩაკეთ“.

• -- -- მიერ -- -- განთავსებული პოსტი ფეისბუქზე: „თქვენ, -- -- და --, საბოლოოდ მოიჭერთ გზა სასამართლო ხელისუფლებასთან დიალოგისათვის. თქვენ ჩვენთვის არავითარ ავტორიტეტს არ წარმოადგენთ“. -- -- პირდაპირ თქვა -- -- „--“ პირდაპირ ეთერში: ჩვენ ობიექტურნი არ ვართ. ჰოდა, რატომ უნდა მოგისმინოთ? ან რაზე უნდა მოგისმინოთ? აღარც მოგისმენთ.“

• -- -- მიერ -- -- განთავსებული პოსტი ფაისბუქზე:

„სასაცილო ხარ, ქალბატონო -- --, თუ გგონია, რომ ეს პროვოკაცია შედეგს გამოიღებს. იძულებული ვარ, მისი პოსტი გავაზიარო, რადგან მის გვერდზე კომენტარის გაკეთება შეუძლებელია, ეტყობა ძალიან ნერვიულობს კრიტიკულ მოსაზრებაზე“.

• -- -- მიერ -- -- განთავსებული პოსტი ფეისბუქზე:

„ამ სუბიექტმა თავი განაყენა -- --სგან! აქამდეც ვიცოდი, რომ ეს იყო ამ სისტემის ფაქტობრივი მტერი, მაგრამ ეს დღეს ოფიციალურად დაადასტურა! ყველა გზა მოიჭრა მოსამართლეებთან კომუნიკაციისათვის! ყურადღება მიაქციეთ მის ლექსიკას: ერთი ერთში ემთხვევა -- -- და -- -- ლექსიკას! ეგრეა, ამას საკუთარი აზრი არც გააჩნია არასდროს, -- -- დასასმელ კითხვებსაც კი მას და -- -- მესიჯებად უგზავნიდნენ! არავითარი ლეგიტიმაცია გააჩნია -- -- წევრობისათვის! მივმართავ „ობიექტურ არასამთავრობო ორგანიზაციებს: -- --, -- --, -- -- და -- --, ხომ არ მოითხოვდი მის გადადგომას?“

• -- -- მიერ -- -- განთავსებული პოსტი ფეისბუქზე (ადრესატი -- --):

„ეს აჟიტირებული ცრუპენტელა, ერთი თეთრი არ დახარჯულა სახელმწიფო ბიუჯეტიდან დღევანდელ შეხვედრაზე: მთლიანად დონორმა დააფინანსა!“

• -- -- გადაცემაში --: „აი ვუსმენდი ახლა ბატონ --.. -- -- ეს საჯარო პოსტიც წაკითხული მაქვს, ეს არის სამარცხვინო პოზიცია, აი, პირდაპირ ვიტყვი, ორივე მათგანის მხრიდან ...“

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 11 აპრილის დასკვნა:

-- -- 2019 წლის 6 თებერვლის №-- საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები, -- -- და -- -- გაკეთებული პოსტების/კომენტარების ნაწილში, შესაძლოა შეიცავდეს, მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „თ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს (2020 წლის 1 იანვრამდე მოქმედი რედაქცია).

4. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, „დისციპლინური გადაცდომა არის მხოლოდ ამ კანონით გათვალისწინებული, მოსამართლის მიერ ჩადენილი განზრახი ან გაუფრთხილებლობითი ქმედება.“ დისციპლინურ გადაცდომად შეიძლება მიჩნეულ იქნას მხოლოდ ისეთი ქმედება, რომელიც დისციპლინური გადაცდომის სახეების ჩამონათვალში, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტშია მოცემული.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს. იმისათვის, რომ დადგინდეს

ჰქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს, საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მივცეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევავსოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს, კერძოდ, უნდა შევასდეს შეიცავს თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს განსახილველ საქმეზე საჩივრის ავტორების მიერ დასახელებული საკითხები.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „ზ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „მოსამართლის სხვა ქმედება, რომელიც არ შეეფერება მოსამართლის მაღალ სტატუსს (მოსამართლის მაღალი სტატუსისათვის შეუფერებელი ქმედება (ქცევა), ჩადენილი სასამართლოში ან მის გარეთ, რომელიც აშკარად არღვევს საზოგადოებრივ წესრიგს ან საყოველთაოდ აღიარებულ ზნეობრივ ნორმებს და ამით ლახავს სასამართლოს ავტორიტეტს ან ზიანს აყენებს სასამართლოსადმი ნდობას).“

გამომდინარე იქიდან, რომ განსახილველ შემთხვევაში დისციპლინური სამართალწარმოება დაწყებულია მოსამართლე -- -- მიმართ, რომელიც ამავედროულად არის -- -- წევრი, მნიშვნელოვანია, ყურადღება გამახვილდეს ზოგადად -- -- წევრის როლზე და მის უფლებამოსილება/ვალდებულებებზე, ევროპის საკონსულტაციო საბჭოს სტანდარტების მიხედვით.

ევროპის მოსამართლეთა საკონსულტაციო საბჭო დასკვნაში №7 აღნიშნავს, რომ (55-ე პუნქტი), როდესაც მედია (ან პოლიტიკოსები და მესამე მხარეები მედიის მეშვეობით) მოსამართლეს ან სასამართლოს აკრიტიკებს მართლმსაჯულების ადმინისტრირებასთან დაკავშირებული მიზეზებით, მოსამართლემ, თმენის ვალდებულებიდან გამომდინარე, თავი უნდა შეიკავოს იგივე არხების გამოყენებით საპასუხო გამოსვლისგან. იმის გათვალისწინებით, რომ სასამართლოებს უფლება აქვთ შესწორებები შეიტანონ პრესაში ასახულ მცდარ ინფორმაციაში, CCJE-ს რწმენით მიზანშეწონილია, რომ სასამართლოს ამ მხრივ მხარი დაუჭიროს სხვა ეროვნულმა სტრუქტურებმა, ან შესაბამისი უფლებამოსილების მქონე პირებმა (მაგ. მოსამართლეთა საბჭო, ან მოსამართლეთა ასოციაცია) და დროული და ეფექტური რეაგირება მოახდინონ ასეთ კრიტიკასა და თავდასხმებზე.

ევროპის მოსამართლეთა საკონსულტაციო საბჭოს №10 დასკვნის თანახმად, რომელიც შეეხება მართლმსაჯულების საბჭოს როლსა და ფუნქციებს:

(8) მართლმსაჯულების საბჭოს მიზანია დაიცვას სასამართლო სისტემისა და ინდივიდუალური მოსამართლეების დამოუკიდებლობა. დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი სასამართლოების არსებობა არის სტრუქტურული მოთხოვნა იმ სახელმწიფოსთვის, რომელიც ხელმძღვანელობს კანონის უზენაესობით.

(82) CCJE მიიჩნევს, რომ, როდესაც მედია ან მედიის გამოყენებით პოლიტიკური ან სოციალური ფიგურები გამოწვევის წინაშე აყენებენ ან ახორციელებენ შეტევას მოსამართლეებსა ან სასამართლოებზე და იმის გათვალისწინებით, რომ ჩაბმულმა მოსამართლემ ან სასამართლომ თავი უნდა შეიკავონ იგივე არხებით რეაქციის გამომჟღავნებისგან, მართლმსაჯულების საბჭოს ან სასამართლო ორგანოს უნდა შეეძლოს და იყოს მზად, რომ სათანადო შემთხვევებში სწრაფად და ეფექტურად უპასუხოს ასეთ გამოწვევებსა და შეტევებს.

(83) მართლმსაჯულების საბჭოს უნდა ჰქონდეს უფლება არა მხოლოდ გაავრცელოს მისი შეხედულებები საჯაროდ, არამედ აგრეთვე გადადგას ყველა აუცილებელი ნაბიჯი საზოგადოების, პოლიტიკური ორგანოებისა და, სადაც სათანადოა, საზოგადოების წინაშე დაიცვას სასამართლო ინსტიტუციის ან/და მისი წევრების რეპუტაცია.

რაც შეეხება უშუალოდ სამოსამართლო ეთიკის წესებს, „საქართველოს სამოსამართლო ეთიკის წესების“ მე-4 მუხლის თანახმად, „მოსამართლე უნდა უფროთხილდებოდეს მართლმსაჯულების პრესტიჟს და სასამართლო შენობაში თუ მის გარეთ არ იქცეოდეს სასამართლოს ავტორიტეტისა და მოსამართლის თანამდებობისათვის შეუფერებლად“. ამავე წესების მე-15 მუხლის თანახმად „მოსამართლემ აზრის გამოთქმის უფლებით სარგებლობისას არ უნდა შელახოს მართლმსაჯულების

ღირსება, მიუკერძოებლობა და დამოუკიდებლობა.“ ამდენად, სასამართლო უფლებამოსილების განხორციელებისას თითოეული მოსამართლე მოქმედებს, არა მხოლოდ საკუთარი, არამედ მთლიანად სასამართლო ხელისუფლების სახელით.

საქართველოს სამოსამართლო ეთიკის წესების მე-20 მუხლის თანახმად, „მოსამართლემ თავის განცხადებაში უნდა გამოიჩინოს სათანადო კორექტულობა, არ გამოიყენოს შეურაცხმყოფელი, დამამცირებელი სიტყვები და გამოთქმები ან დისკრიმინაციული ტერმინოლოგია.

სამოსამართლო ქცევის ბანგალორის პრინციპების 4.1 პუნქტის თანახმად, „მოსამართლემ თავიდან უნდა აიცილოს უწესობა ან უწესობის გამოჩენა მოსამართლის ყოველგვარ საქმიანობაში. ვინაიდან მოსამართლე იმყოფება საზოგადოების მუდმივი დაკვირვების ქვეშ, მან უნდა აიტანოს ყველა ის პერსონალური შეზღუდვა, რომელიც შესაძლებელია ჩვეულებრივი მოქალაქეს ძნელად მოეჩვენოს და ეს უნდა გააკეთოს თავისუფლად და ნებაყოფლობით. განსაკუთრებით, მოსამართლის ქცევა უნდა შეესაბამებოდეს სამოსამართლო თანამდებობის ღირსებას.“

ამასთან, მოსამართლეთა სტატუსის შესახებ ევროპული ქარტიის (სტრასბურგი, 8-10 ივლისი, 1998 წელი) 4.3. მუხლის თანახმად, მოსამართლემ თავი უნდა შეიკავოს ნებისმიერი ქცევისა და მოქმედებისგან ან გამოვლინებისგან, რამაც შეიძლება რეალურად შეარყიოს რწმენა მისი მიუკერძოებლობისა და დამოუკიდებლობისადმი.¹

ამდენად, ზემოაღნიშნული ნორმების სამართლებრივი ანალიზის შედეგად ნათელია, რომ მოსამართლის თითოეული ქმედება შეზღუდულია ეთიკის ნორმებით, თუმცა ამავდროულად -- -- წევრები ევროპის საკონსულტაციო საბჭოს სტანდარტების შესაბამისად (დასკვნა №10; პარაგრაფი 83), ვალდებული არიან დაიცვან, როგორც თითოეული მოსამართლის, ისე ზოგადად სასამართლო ინსტიტუციის და მისი წევრების რეპუტაცია.

შესაძლოა ითქვას, რომ მოსამართლის მიერ გამოთქმული ფრაზები, რომელიც ფაქტობრივ გარემოებებში დეტალურად არის მოყვანილი, არ სცდება გამოხატვის თავისუფლების ფარგლებს და შეიძლება შეფასდეს, როგორც განცხადება, რომელიც მიმართულია სასამართლო სისტემის დაცვისკენ.

ერთ-ერთ გადაწყვეტილებაში, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ განმარტა: „სიტყვა „აზრი“ ფართოდ განმარტებისას გულისხმობს განსჯას, დამოკიდებულებასა თუ შეფასებას, რომლის სისწორე თუ მცდარობა დამოკიდებულია მთლიანად ინდივიდზე, მის სუბიექტურ დამოკიდებულებაზე. ფაქტები კი, ჩვეულებრივ, მოკლებულია სუბიექტურ დამოკიდებულებას, იგი ობიექტური გარემოებებიდან გამომდინარეობს, ანუ ჩვენ გვაქვს იმის შესაძლებლობა, რომ ფაქტი შევამოწმოთ და ვნახოთ, ის რეალურად არსებობდა თუ არა. სწორედ ამიტომ, ფაქტების გადამოწმება და მისი ნამდვილობასთან შესაბამისობის დადგენა შესაძლებელია. ხშირ შემთხვევაში, აზრები და ფაქტები ერთმანეთს მჭიდროდ უკავშირდებიან და მათი გამიჯვნა რთულია. ეს განპირობებულია იმით, რომ გამოთქმის ორივე ფორმა იშვიათად გვხვდება სუფთა სახით. უმთავრესად, სჭარბობს სწორედ ისეთი გამონათქვამები, რომლებშიც თავს იყრის, როგორც შეფასებითი, ასევე ფაქტობრივი ელემენტები. აზრი ხშირად ეყრდნობა და ეხება ფაქტებს, ფაქტები კი, თავის მხრივ, აზრის საფუძველია, რომელიც ადასტურებს ან უარყოფს მათ, ამიტომაც ხშირად საკამათო გამონათქვამის, როგორც შეხედულების ან როგორც ფაქტის გადმოცემის, კვალიფიცირების დროს, შესაძლებელია გამოთქმის კონტექსტის მიხედვით მისი ცალკეული ნაწილების იზოლირება, მაგრამ ეს მეთოდი გამართლებულია მხოლოდ მაშინ, როდესაც ამით არ იკარგება ან არ ყალბდება გამონათქვამის შინაარსი და ნამდვილი აზრი. თუკი ასეთი იზოლირება შეუძლებელია გამონათქვამის შინაარსის გაყალბების გარეშე, მაშინ ეს

¹ ეკონომიკური და სოციალური საბჭოს (ECOSOC) 2006 წლის 27 ივლისის 2006/23 რეზოლუციის საფუძველზე შექმნილი ღია შემადგენლობის სამთავრობათაშორისო სამთავრობათაშორისო ექსპერტთა ჯგუფის მიერ შემუშავებული ეწ. „მოსამართლეთა ქცევის ბანგალორის პრინციპების“ ოფიციალური კომენტარები. „მოსამართლეთა ქცევის ბანგალორის პრინციპები“ და მისი კომენტარები, გერმანიის საერთაშორისო თანამშრომლობის საზოგადოება (GIZ), თბილისი, 2015, გვ. 140 (134)

გამონათქვამი უნდა ჩაითვალოს მთლიანად აზრის გამოთქმად, ანუ შეხედულებად, შეფასებით მსჯელობად და, შესაბამისად, მთლიანად უნდა იქნეს შეეყვანილი ძირითადი უფლებით დაცულ სფეროში“ (იხ. სუსგ №ას-1304-1242-2014, 27 მაისი, 2015 წელი; სუსგ №ას-103-98-2014, 28 ივლისი, 2016 წელი, სუსგ №ას-1278-1298-2011, 20.02.2012 წ.);“ ლინგენსის საქმეშიც გაესვა ხაზი ფაქტისა და ღირებული მოსაზრებების გამოჯგენის სიფრთხილეს და აღინიშნა, რომ „ფაქტის არსებობის დემონსტრირება შეიძლება, ხოლო ღირებული მოსაზრებების დამტკიცება არ ხერხდება“ (იხ., LINGENCE v. AUSTRIA, სტრასბურგი, 08 ივლისი, 1986 წელი, განაცხადის N9815/82, პარ: 46) შესაბამისად, სადავო გამონათქვამის სწორი კვალიფიკაციისათვის უნდა შემოწმდეს მათი შინაარსი, გამოთქმის ფორმა და გამოთქმის კონტექსტი, რა ფაქტობრივი კომპონენტებს მოიცავს, რა მიზნით იქნა გასაჯაროვებული ისინი.

მნიშვნელოვანია, რომ მოსამართლის მიერ გამოთქმული მოსაზრებები მიმართული იყოს, როგორც თითოეული მოსამართლის, ისე ზოგადად სასამართლო ინსტიტუციის და მისი წევრების რეპუტაციის დაცვისკენ. მოსამართლე კონკრეტული პოზიციის დაფიქსირებისა და აზრის გამოხატვისას, ექცეოდა იმ მანდატის ფარგლებში, რომელიც მას, როგორც -- --წევრს მიენიჭა იმისათვის, რომ დაეცვა როგორც თითოეული მოსამართლის, ასევე სასამართლო სისტემის ავტორიტეტი.

რაც შეეხება, მცირე რაოდენობით საქმის განხილვის საკითხს, ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ --, როგორც -- -- სასამართლოს -- -- და ასევე, როგორც, -- წევრს, მასზე დაკისრებული ადმინისტრაციული ფუნქციებიდან გამომდინარე, მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად შესაძლოა დაეწეროს შედარებით მცირე რაოდენობის საქმეები, რაც ცალსახად არ იძლევა დისციპლინური გადაცდომის შემადგენლობას, მისი არსებითად კანონშესაბამისი ხასიათიდან გამომდინარე.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის მეორე პუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის არანაკლებ 2/3-ისა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად მიიჩნია, რომ არ არსებობს „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი. შესაბამისად, 2020 წლის 12 ოქტომბრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 14 წევრთაგან, 10 წევრმა ხმა მისცა დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტას, 3 წევრმა - დევნის დაწყებას, 1 წევრმა არ მიიღო მონაწილეობა კენჭისყრაში) მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით, 75¹² მუხლის მეორე პუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №21/19 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

გიორგი მიქაუტაძე

საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი